

STICHTING RUST BIJ DE KUST

Circuitgeluid aan banden

www.rustbijdekust.nl

023 - 52 45 876

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Datum 12 februari 2023

Edelachtbaar college,

Bijgaand beroepschrift werd op 12 februari naar u gefaxt. Helaas staat daar enkele malen abusievelijk de Vereniging Milieudefensie vermeld. Dat moet de stichting Rust bij de Kust zijn. De correcte versie ontvangt u hierbij opnieuw met excuus voor de verwarring.

De bijlagen inclusief statuten en handelsregister gegevens hebben wij ter besparing van papier en wegens de toch al matige leesbaarheid niet meegestuurd maar ze beschikbaar gemaakt op de website smnk.jouwweb.nl, menukeus "Bijlagen bij hoger beroep tonaal".

Vanaf daar kunnen ze worden gedownload.

Mocht u deze per post op papier willen ontvangen dan hoor ik dat graag van u.

Met vriendelijke groet,
K. van Broekhoven
Stichting Rust bij de Kust, voorzitter,
Hospeslaan 49,
2015GJ Haarlem, Tel 023 5245876

STICHTING RUST BIJ DE KUST

Circuitgeluid aan banden

www.rustbijdekust.nl

023 - 52 45 876

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

Datum 12 februari 2023
Gecorrigeerde versie

Beroepschrift

Edelachtbaar college,

Bij deze tekent de Stichting Rust bij de Kust hoger beroep aan tegen de uitspraak van de Rechtbank Noord-Holland van 3 januari 2023 zaaknummer HAA 22/74 **(bijlage 1)**.

De Stichting Rust bij de Kust is het niet eens met deze uitspraak, voor zover de rechtbank de rechtsgevolgen van de afwijzing van het handhavingsverzoek in stand laat. Bovendien doet de rechtbank geen uitspraak over de weigering van de gemeenten Zandvoort om inspecties op tonaal geluid uit te voeren ter handhaving van voorschrift 5.13 in de vigerende vergunning. **(Bijlage 2)**

Wij vinden dan ook dat er op 22 juli 2020 wel degelijk sprake was van een overtreding en dat het circuit hierop moet worden aangesproken.

Nog belangrijker vinden wij dat de gemeente uitvoering moet geven aan de aanbeveling van de adviescommissie voor de bezwaarschriften van 25 november 2020 **(bijlage 3)**. Hierin wordt het college van B&W Zandvoort opgeroepen om daadwerkelijk te gaan controleren op tonaliteit.

De situatie van 22 juli 2020.

Artikel 5.2 van de vigerende vergunning zegt dat het equivalente geluidniveau afkomstig van de inrichting op de meetpunten 2a, 2b, 2c en 3 de waarde van 55 dB(A) niet mag overschrijden in het dagdeel 07:00 tot 19:00 uur.

Verder zegt artikel 5.13 dat geluidmetingen en berekeningen en de beoordeling van de resultaten moeten worden uitgevoerd volgens de Handleiding meten- en rekenen industrielawaai, IL-HR-13-01, uitgave 1981. Onder meer houdt dat in dat een toeslag van 5 dB moet worden aangehouden als er sprake is van tonaal geluid.

Om dit voorschrift te kunnen handhaven moeten er door de gemeente controles worden uitgevoerd op de aanwezigheid van tonale componenten in het racegeluid. Dit kan elke racedag optreden. Er zijn rond de 280 racedagen per jaar. Die controles zouden daarom elke dag dat er geracet wordt moeten plaats vinden, zoals dat wel gebeurt met de geluidintensiteit. Controle op tonaliteit gebeurt echter vrijwel nooit. Daardoor voldoet het openbaar bestuur niet aan zijn handhavingsplicht.

Op 22 juli 2020 gebeurde dat in een zeldzaam geval wel en daarbij werd tonaliteit vastgesteld op waarnemingspunt 2a. **Bijlage 4, pagina 10**. (Wij spreken van waarnemingspunten en niet over meetpunten als het gaat om de punten 2a, 2b, 2c, 3

en 4 omdat op die punten niet gemeten wordt. De geluidintensiteit op die punten wordt met een simpele rekensom afgeleid van de echte meting op punt 1).

De bovengenoemde rekensom bestaat uit het verminderen van de op punt 1 gemeten waarde met een vast getal, namelijk 26 dB, voor de punten 2a, 2b, 2c, en 3. Dat getal is vastgelegd in de overwegingen bij de vergunning in bijlage 2. In overweging 3 wordt een verzoek om ook te meten op alle punten afgewezen met het argument:

Overwegingen

Het bedoelde meetpunt is het aan de baan gelegen (meetpunt 1).

Van het aldaar gemeten geluidniveau kan door middel van een vast overdrachtsgetal (26 dB) het geluidniveau op de overige meetpunten worden afgeleid.

Op deze wijze is naar ons oordeel op adequate wijze te controleren of de in de vergunning gestelde grenswaarden in de woonomgeving en het duingebied al dan niet worden overschreden. Daarnaast kunnen controlemetingen worden uitgevoerd op de bestaande meetpunten in de woonomgeving (meetpunten 2a, 2b, 2c, 3) en tevens op het meetpunt in het duingebied (meetpunt 4).

Een aanpassing van het bestaande meet- en controlesysteem achten wij dan ook onnodig.

De vergunningverlener stelt hier dus ondermeer dat de geluidbelasting op de punten 2a, 2b, 2c en 3 kan worden bepaald door de meting op punt 1 te verminderen met de vaste overdrachtsverzwakking van 26 dB. De op deze punten maximaal toegestane geluidbelasting is voor al deze punten gelijk, namelijk 55 dB.

Bovendien staat hier dat geen extra metingen nodig zijn, maar dat wel controlemetingen kunnen plaats vinden. Deze hebben echter nooit plaats gevonden, althans niet op de voorgeschreven wijze.

Op 22 juli is tonaal geluid gerapporteerd en bedroeg de meetwaarde op punt 1 77,6 dB. Met de aftrek van 26 dB levert dan op punt 2a een geluidbelasting op van 51,6 dB. Vermeerderd met de voorgeschreven 5 dB wegens tonaliteit moet gerekend worden met 56,6 dB op punt 2a. Dit is een overschrijding van het maximum van 55 dB. Om die reden werd destijds het handhavingsverzoek gedaan. De gemeente heeft dat steeds afgewezen met het argument dat voor punt 2a de overdrachtsverzwakking van 32 dB bedraagt.

De opvatting dat hier 32 dB moest worden toegepast is door de gemeente zowel in bezwaarprocedure als in beroep volgehouden. De rechtbank Noord-Holland stelde echter terecht dat deze waarde niet onderbouwd was. Verder hield de gemeente steeds vol dat het voldoende is om alleen voor waarnemingspunt 3 te bepalen of er sprake is van een overtreding met als reden dat als er op punt 3 geen overtreding is deze met zekerheid ook niet op punt 2a zal zijn. Dit standpunt wordt gelogenstraft door de situatie op 22 juli 2020, waarbij op punt 3 geen en op punt 2 wel tonaliteit te horen was. Ook deze opvatting van de gemeente werd door de rechtbank van de hand gewezen.

De conclusie moet daarom zijn dat voor de situatie op 22 juli 2020 de waarde van 26 dB moet worden toegepast. Deze waarde is vastgelegd in de bovengenoemde overwegingen en andere waarden zijn er niet. Daardoor was er dus wel degelijk sprake van een overtreding. De rechtbank Noord-Holland stelt zich echter op het standpunt dat niet zeker is dat 26 dB de toepasselijke waarde is en laat daarom de rechtsgevolgen van de afwijzing op bezwaar in stand.

Dit standpunt over de rechtsgevolgen bestrijden wij. Zolang geen andere waarde dan de in de vergunning genoemde 26 dB is vastgesteld heeft men te rekenen met 26 dB.

Zoals in de hiervoor genoemde overweging 3 in de vergunning wordt gesteld is het mogelijk controlemetingen te doen, maar die zijn nooit gedaan, althans niet op een correcte wijze. De gemeente heeft als reactie op deze uitspraak het voornemen om zulke controlemetingen nu wel te gaan uitvoeren. (**Bijlage 5**). Zolang deze niet gedaan zijn dient voor het punt 2 a,b en c de waarde van 26 dB te worden gehanteerd.

De handhavingsplicht.

De gemeente stelt zich op het standpunt dat er maar één manier is om tonaliteit vast te stellen, namelijk door twee inspecteurs te laten luisteren. Dat zou betekenen dat op elke racedag twee inspecteurs op pad zouden moeten gaan. Het is begrijpelijk dat de omgevingsdienst dit geen uitvoerbare werkwijze vindt. Echter, in werkelijkheid werden er vrijwel nooit inspecteurs op pad gestuurd.

De gemeente geeft daarmee geen uitvoering aan haar handhavingsplicht.

In het advies van de adviescommissie voor de bezwaarschriften van 25 november 2020 kapitelt de commissie het college hier al over:

Citaat:

“Ten overvloede merkt de commissie op dat het, in het kader van het toezicht op de naleving van de vergunningvoorschriften waarop deze zaak betrekking heeft, op de weg van het college ligt om op gedegen wijze te onderzoeken of sprake is van overtredingen. Eén van de bezwaren luidt dat er geen overtredingen kunnen worden vastgesteld als er geen twee toezichthouders aanwezig zijn en dat het er op lijkt dat er zelden twee toezichthouders aanwezig zijn. De commissie adviseert het college meer helderheid te scheppen over het beleid dat zij hanteert in het kader van de toezicht op de naleving, met name over op welke dagen twee toezichthouders aanwezig zijn, door welke overwegingen de keuze hiervoor is ingegeven en in hoeverre deze keuze helpt een representatief beeld te verkrijgen van de naleving van de toepasselijke voorschriften. Dit te meer nu bezwaarde beargumenteerd aangeeft dat sprake is van overtredingen van de voorschriften in verband met het tonale karakter van het geluid. Een goed toezicht op de naleving brengt met zich mee dat het college aan de hand van controle vaststelt of sprake is van een overtreding; en niet dat het er door het ontbreken van voldoende toezicht geconcludeerd moet worden dat geen overtreding kan worden vastgesteld.”

Naar aanleiding hiervan heeft het college het zogenaamde toetsingsprotocol (bijlage 4) laten opstellen. Dit heeft geleid tot een vijftal pogingen in 2021 om met dit protocol het al of niet waarneembaar zijn van tonaal geluid vast te stellen. Afgezien van dat dit protocol in opzet al vol fouten zat stuitte de uitvoering op onoverkomelijke problemen. Na de laatste poging op 22 juni 2021 zijn deze pogingen gestaakt wegens onuitvoerbaarheid. Sindsdien is geen enkele poging meer gedaan om tonaliteit te beoordelen.

Nu bestaat dus opnieuw de situatie dat de gemeente de handhaving van het tonaliteitsvoorschrift niet uitvoert.

De gemeente doet in het geheel geen waarnemingen meer en weet dus niet of op enige dag sprake was van tonaal geluid. Het voorzorg principe en de zorgplicht schrijven dan voor dat men er van uit zou moeten gaan dat daarvan elke dag sprake is. Anders kan de omgeving te zwaar worden belast op zulke dagen.

De gemeente doet het tegenovergestelde. Zij gaat er van uit dat het gebrek aan waarnemingsgegevens betekent dat er geen tonaliteit is. Dat is onverantwoord, zoals de genoemde bezwaarcommissie al opmerkte.

Bij diverse gelegenheden hebben wij de gemeente gewezen op de mogelijkheid van het uitvoeren van metingen in plaats van de twee-waarnemers methode. Het is geen enkel probleem om de aanwezigheid van tonaliteit door vast opgestelde meetapparatuur dagelijks te laten vast stellen. Precies zoals dagelijks de geluidbelasting bij meetpunt 1 geheel automatisch wordt gemeten en aan de omgevingsdienst doorgegeven kan dit ook met tonaliteit. Daarmee wordt het voorschrift in afdoende mate uitvoerbaar. De gemeente heeft dat tot heden stelselmatig geweigerd.

Wij vinden dat zolang geen waarnemingen gedaan worden moet worden uitgegaan van tonaal geluid op elke dag dat er geracet wordt.

Op grond van het bovenstaande verzoeken wij u

- Het besluit te vernietigen van de rechtbank Noord-Holland om de rechtsgevolgen van de afwijzing van het handhavingsverzoek in stand te laten. En vast te stellen dat er op 22 juli 2020 sprake was van een overtreding.
- Het advies te bevestigen van de genoemde adviescommissie voor de bezwaarschriften dat de gemeente niet kan concluderen dat er geen tonaliteit is als daarvoor geen controles worden uitgevoerd. En de gemeente op te leggen dat zij zulke controles moet gaan uitvoeren.

Hoogachtend,

ir. K. van Broekhoven,
Stichting Rust bij de Kust, voorzitter,
Hospeslaan 49,
2015GJ Haarlem, Tel 023 5245876

D. D. de Vries, secretaris

Bijlagen

Deze zijn te vinden op **smnk.jouwweb.nl**, menukeus **Bijlagen bij hoger beroep tonaal**

Ook statuten en een recent uittreksel uit het handelsregister van de Stichting Rust bij de Kust, alsmede deze brief zijn hier te vinden